

# РЕШЕНИЕ

№ 10051

гр. София, 13.03.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Силвия Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ:** Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **804** по описа за **2026** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационната жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. срещу Решение от 10.11.2025 година, постановено по НАХД № 9413/2025 година на Районен съд-София.

Жалбоподателят Дирекция „Инспекция по труда“ – С. твърди, че обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че деянието е маловажно и е намалил размера на наложената с наказателното постановление имуществена санкция на 300 лева. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

Постъпила е молба от „Баубер“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място] за допълване на въззивното решение в частта на разноските.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. В писмено становище от 05.01.2026 година излага подробните си съображения. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. Претендира направените пред инстанцията съдебно-

деловодни разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „Баубер“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Наказателно постановление № 22-2500138/10.04.2025 година на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева за нарушение по чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), вр. чл. 60, ал. 1, вр. чл. 61 от Наредба № 2/22.03.2004 година за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд затова, че на 14.02.2025 година, в качеството си на работодател не е обезопасил строеж „Свободно разположена жилищна сграда на 3 и 5 етажа с к.к. 10 м. до 15 м. с подземен гараж“ в УПИ IV-152, кв. 95, имот с идентификатор 68134.4085.152, [населено място], [улица], контурите от първа до пета етажни плочи против падане, чрез парапети и приспособления (съоръжения, ограждения), които да са достатъчно високи и изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно решение.

С Решение от 10.11.2025 година, постановено на НАХД № 9413/2025 година, състав на Районен съд – София е изменил наказателното постановление като е намалил размера на наложената имуществена санкция на 300 лева. За да постанови този резултат съдът е приел от фактическа страна, че строеж „Свободно разположена жилищна сграда на 3 и 5 етажа с к.к. 10 м. до 15 м. с подземен гараж“ в УПИ IV-152, кв. 95, имот с идентификатор 68134.4085.152, [населено място], [улица], не е обезопасен, тъй като не са изградени парапети и приспособления на контурите от първа до пета етажни плочи против падане. Приел е, че жалбоподателят има качеството на работодател, който не е изпълнил изискванията на чл. 60, ал. 1, вр. чл. 61 от Наредба № 2/22.03.2004 година за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд, поради което е осъществил състава на нарушението по чл. 413, ал. 2 от КТ. Приел е, че нарушението е отстранено веднага след установяването му и не са произтекли вредни последици за работниците и служителите, поради което същото е маловажно.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Подадената молба за допълване на обжалваното решение в частта на разноските от „Баубер“ ЕООД е постъпила след подаване на касационната жалба, поради което е допустима за разглеждане.

Настоящият състав намира, че въззивният съд е установил относимите факти, правилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения и е направил правилен извод, че деянието осъществява състава на нарушение по чл. 413, ал. 2 от КТ, вр. чл. 61, вр. чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 година за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд.

Спорът се свежда до това дали деянието е маловажно.

Маловажните нарушения, установени по КТ, съобразно [чл. 415в от КТ](#) имат два основни признака: нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и от него да не са настъпили вредни последици за работници и служители. При това в тези случаи не е предвидено освобождаване от административнонаказателна отговорност за разлика от случаите

по [чл. 28 от ЗАНН](#), а налагане на същото по вид административно наказание – имуществена санкция, но в многократно по-нисък размер.

В конкретния случай са налице кумулативните изисквания по чл. 415в от КТ, както правилно е приел въззивният съд, въз основа на свидетелските показания и изпратените на 18.02.2025 година снимки от обекта, че нарушението е отстранено.

Предвид горното съдът намира, че обжалваното решение следва да се остави в сила.

На ответника по касационната жалба следва да се присъдят направените пред двете инстанции съдебно-деловодни разноски в общ размер на 1739,20 евро (1700 лева за въззивната инстанция, на основание чл. 176а, ал. 4 от АПК и 870 евро за касационната инстанция).

Предвид горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1 от АПК, съдът

### Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.11.2025 година, постановено НАХД № 9413/2025 година по описа на Районен съд – София.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ – С. -Дирекция „Инспекция по труда“ – С. ДА ЗАПЛАТИ НА „Баубер“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „3-ти май“ № 3, ЕИК[ЕИК] сумата от 1 739,20 (хиляда седемстотин тридесет и девет и 0,20) евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.